

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Typ posudku: oponentský

Autor/ka práce: Veronika Váňová

Název práce: Vývoj umění a jeho vztah ke společnosti v dílech Friedricha Nietzscheho a Theodora Adorna

Vedoucí práce: Mgr. Tomáš Holeček, PhD.

Oponent: Mgr. Miroslav Paulíček

Navržené hodnocení: dobře

Zdůvodnění Vašeho hodnocení práce (zejména výhrad a kritických připomínek) rozepište podle níže uvedených kritérií.

1. Je cíl práce (výzkumná otázka) jasně formulován a odpovídají mu závěry? Je práce vhodně strukturována?

Ano

2. Opírá se autor/ka o dostatek literatury relevantní tématu práce? Využívá i cizojazyčné texty?

Rozhodně nikoli, celá práce je postavena na srovnání dvou nevelkých textů, což je na teoretickou práci přinejmenším slabé. Pár textů dalších (Petrušek, Bělohradský) slouží zjevně k dosažení patřičného rozsahu práce, zejména v poznámkách pod čarou. Přitom pocit, že umění je v krizi, je fenomén takřka věčný a literatura o něm obsáhlá. I textů Adornových máme v češtině mnoho (a zásadnějších, než je Schéma masové kultury), ty by navíc většinou autorčiny teze podpořily a obohatily.

3. Jaká je kvalita použitých dat nebo zdrojů (včetně jejich výběru, sběru a popisu) a metod jejich analýzy?

Autorka v podstatě vůbec nezdůvodňuje, proč srovnává právě tyto dva texty – zejména pokud jde o Adorna, tam není ani náznak takového vysvětlení. Výběr dvou článků, reprezentujících současné názory odborníků, už byl zjevně zcela náhodný.

4. Jaká je kvalita argumentů, o něž autor/ka opírá závěry, k nimž dospěl/a?

Srovnání obou autorů (Nietzscheho a Adorna) je zajímavé a celkem nápadité. Škoda jen, že tvoří z celé práce jen asi 6 stran (30–31 a 37–41). Pokud jde o reflexi dnešní doby, tam je argumentace naprosto nedostačující – autorů tvrdících pravý opak by se našlo mnoho (nejen celá kulturní studia, ale i mnozí kunsthistorici, estetici či umělci).

5. Jsou v práci autorova/autorčina tvrzení a zjištění jasně odlišena od tvrzení a zjištění převzatých?

Ano

6. Jaká je úroveň odkazového aparátu, jazyka a dalších formálních náležitostí?

Úroveň odkazového aparátu je většinou standardní, až na několik příznačných maličkostí:

Na straně 19 je velmi podivná citace, kdy se v přímé citaci cituje cosi z téhož zdroje. Projevem neobyčejné lenosti jsou zde citace ze sekundárních zdrojů, navíc s odkazem na původní (a zároveň sekundární) pramen (původní kniha pak chybí v použité literatuře) – Ortegovu Vzpouru davů věru není těžké vzít a otevřít, netřeba ji citovat z Miziňské. Citovat články ze Sociologického časopisu také bývá vhodnější citovat jako články a ne jako internetové zdroje.

Jazyková úroveň je poměrně slušná, byť by se drobné neduhy našly („týká se kulturou“ (s. 13), „myšlenky bychom mohly shrnout“ (s. 31) atd.)

7. Jiné přednosti a/nebo nedostatky, které neodpovídají výše uvedeným kritériím (jsou-li jaké).

Z celé práce je zjevně cítit jakási lenost (ani ne tak intelektuální, jako spíš akademická) a snaha naplnit nutný rozsah znaků. Až nevkusně velkou část práce tvoří různá shrnutí toho, co bude následovat, a výpisky z Nietzscheho (např. vznik a zánik tragedie s. 33–37) – v podstatě zcela zbytečné, protože nijak dále nerozvíjené.

8. Náměty na diskuzi při obhajobě práce.

V závěru autorka píše, že se Nietzsche, Adorno i dnešní odborníci shodnou na tom, „že bychom umění a kulturu mohli vést mnohem hodnotnějším směrem“ – jakým?

Celkové hodnocení práce:

Vzhledem k tomu, že jde o teoretickou práci, její teoretický rámec rozhodně není dostačující. Byť jde místy o text nápaditý, jeho základním rysem je jistá autorská lenost pracovat s literaturou (jakkoli snadno dostupnou). Práci doporučuji k obhajobě s hodnocením **dobře** s tím, že kvalitní obhajoba by mohla známku zlepšit.

Datum:

Podpis: